

नवान्नं, स्त्री, (नवं नूतनं अन्नम् ।) नूतनान्नम् ।
तन्निमित्तश्राद्धम् । यथा,—

वराह उवाच ।

“अकृत्वा यो नवान्नानि मम कर्मपरायणः ।
भुञ्जन्ति ये नवान्नानि परैः शक्तानि केन ह ॥
नाहं लोभेन चेच्छामि पुनर्भोगेन सुन्दरि ! ।
अवश्यमेव कर्त्तव्यं मम कर्मपरायणैः ॥

ततो भागवतो भूत्वा नवान्नं यो न कारयेत् ।
पितरस्तस्य नाश्रयन्ति वर्षाणि दश पञ्च च ॥
अदत्त्वा यस्तु भुञ्जीत नवान्नानि कथञ्चन ।
न तस्य धर्मो विद्येत एवमेतन्न संशयः ॥

अन्यत्र ते प्रवक्ष्यामि येन तत्र प्रसूयते ।
प्रायश्चित्तं महाभागे ! मम भक्तसुखावहम् ॥
उपवासं चिराच्च तत एकेन वा पुनः ।
व्याकाशप्रयत्नं कृत्वा चतुर्थेऽहनि शुध्यति ॥

एवं तत्र विधिं कृत्वा उदिते च दिवाकरे ।
पञ्चगव्यं ततः पीत्वा शीघ्रं सुच्येत किस्त्रिघातु ॥
य एतेन विधानेन प्रायश्चित्तं समाचरेत् ।
सर्वसङ्गान् घृष्टिष्य मम लोकाय गच्छति ॥”

इति नवान्नभोजनपराधप्रायश्चित्तम् ॥ इति
वराहपुराणम् ॥*॥ तस्य निघ्नदिनं यथा,—
“सूर्यं चैव विशाखगे स्मरतिथौ पापे त्रिजन्मा-

न्विते

नन्दामन्दमहीजकाथदिवसे पौषे मधौ
कार्तिके ।
मेघूयाहिप्रिवेषु विष्णुप्रयत्ने कृष्ये शशिन्यदमे
आहं भोजनकं नवान्नविहितं पुस्तार्थनाश्र-

प्रदम् ॥”

सूर्यं चैव विशाखगे मार्गशीर्षस्य विशति-
दखाधिकप्रथमदिनत्रयावस्थिते सूर्ये । स्मर-
तिथौ त्रयोदश्याम् । पापे पञ्चमतारात्रये ।
उग्रः पूर्वात्रयमघाभरण्यः । अहिरश्मिघा ।
शिव आर्द्रा ।

“अष्टौश्राद्धार्थं सूर्ये ऋगनेत्रानिशात्मके ।
नवान्नभोजनं आहं जन्मचन्द्रे तिथौ न च ॥
अज्ञेयास्तिकाकार्येष्ठाशुक्लाजपदकेषु च ।
शुभ्रमौमदिद्वे रक्ततिथौ नादान्नवौदनम् ॥”

तस्य विधिर्यथा—
“प्राचीयाहृदिसंयुक्तं नवं विप्रभिमन्त्रितम् ॥”
दोषिकायाम् ।

“मेघूयाहिप्रिवान्येषु विभौमशनिवासरे ।
अन्नप्राशनवत् कुर्वाणवान्नफलमञ्जणम् ॥”
अधिकान्तु ।
“इत्था खातिपुनर्वसु ऋगशिरःपुष्याशुभ्राधा

तथा

शुलायां अथवे च रेवतिधने चित्रामले वारुणे ।
ब्राह्मे शुकविशाखयोश्च तुरगे सौम्येऽश्वीवाहके
चन्द्रे श्रीभनतारके च शुभदं आहं नवान्नैः
कृतम् ॥”

भोजराजः ।
“ब्रह्मा विष्णुहृदस्यतो शशधरो मार्तण्डपौष्ठा-
दितौ

मेत्रे चैव विशाखावयुधनभे शुलाश्विबद्धौ
तथा ।

शुके वारुणे ऋचके शुभदिने आहं नवं शस्यते
नन्दाभार्गवभूमिषेसु न भवेच्छ्राद्धं नवान्नो-
द्भवम् ॥”
इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥

आश्विनाधिकारे ।
“शुक्लपक्षे नवं धान्यं ज्ञात्वा पक्वं सुशोभनम् ।
गच्छेत् क्षेत्री विधानेन गीतवाद्यपुरःसरः ॥”
इत्यादिना ब्रह्मपुराणेन आहविधानात् ॥
अपि च ।

“शरदमन्तयोः केचिन्नवयज्ञं प्रचक्षते ।
धान्यपाकवशादस्ये श्यामाको वर्निनः स्मृतः ॥”
इति मलमासतत्त्वम् ॥

नवाम्बरं, स्त्री, (नवं नूतनमम्बरं वस्त्रम् ।) नूतन-
वस्त्रम् । इत्यमरः । २ । ६ । ११२२ । (यथा,
समयप्रदीपे ।

“श्रीं रवौ सततमम्भिरार्द्रमिन्दौ
भौमे शुचं बुधदिने च भवेद्द्विनाय ।
ज्ञानाय मन्त्रिणि श्मशौ प्रियसङ्गमाय
मन्दे मराय च नवाम्बरधारणं स्यात् ॥”)

नवाचिः, [सु] पुं, (नव अर्चोऽधि यस्य ।)
मङ्गलयज्ञः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (स्त्री,
नवं नूतनं अर्चिः ।) नवप्रिखा ॥ (नव अर्चोऽधि
इति विग्रहेण तु नवसंख्यकारणार्थं बहु-
वचनम् ॥)

नवाहः, पुं, (नवं अहः । समासे टच् ।) नव-
दिनम् । प्रतिपत्तिधिः । इति विश्वः ॥
नविका, स्त्री, (नवोऽस्थस्या इति । नव+ठन्+
टाप् । नवं नवं कायति इति वा ।) नवशब्द-
युक्ता । इति स्त्रीत्वप्रकरणे दुर्गादासः ॥

नवीनं, त्रि, (नवमेव । नव+“नवस्य न्वादेशो-
त्पत्तनपक्षाच्च प्रत्यया वक्तव्याः । ” ५ । ४ । २५ ।
इत्यस्य वार्तिकोक्त्वा खः न्वादेशश्च ।) नूतनम् ।
इत्यमरः । ३ । १ । ७७ । (यथाह गदाधरः ।
“गदाधरविनिर्मिता विविधदुर्गतकर्तावौ
नवीनपदवीसुदं वितनुतां सर्ता धीमताम् ॥”)

नवोद्गा, स्त्री, (नवा नूतना ऊद्गा) नवविवाहिता ।
तत्पथ्यायः । वधुः २ जनौ ३ । इति जटाधरः ॥
नववरिका ४ दिक्कारी ५ नवयौवना ६ । इति
हारावली । १५४ ॥ सुम्भानायिकामेदः । तस्या
लक्ष्यं यथा । “लक्ष्माभयपराधीनरतिर्नवोद्गा ॥”

तस्या उदाहरणं यथा, रसमञ्जरीम् ।
“बलानीता पार्श्वे सुखमशुसुखं नैव कुरुते
धुनानाम्बुद्धानं क्षिप्रति वदनं सुम्भनविधौ ।
हृदि न्यस्तं हस्तं क्षिप्रति गमनारोपितमना
नवोद्गा वोद्गारं रभयति च सन्तापयति च ॥”

नवोदकं, स्त्री, (नवमुदकम् ।) नूतनजलम् । यथा,
मिताचरार्थां स्मृतिः ।
“काले नवोदकं शुद्धं न पातयश्च तत् चन्द्रम् ।
अकाले तु दशाहानि पीत्वा नादादहर्निशम् ॥”
इति शुद्धितत्त्वम् ॥

तन्निमित्तकं आहं कर्त्तव्यम् । यथा, श्रुतातपः ।
“नवोदके नवान्ने च यद्व्यप्रच्छादने तथा ।

पितरः सृष्टयन्त्यन्नमृत्कासु मघासु च ॥
तस्माद्दद्यात् सदा युक्तो विद्वत्सु ब्राह्मणेषु च ॥
नवोदके वर्षोपक्रमे । आर्द्रागते रवाविति यावत् ।
‘आर्द्रादितो विशाखान्तं रविचारेण वर्षति ।’

इति नववर्षमानधृतात् ॥
‘प्राविट्काले समायाति रौद्रकचगते रवौ ।
नाङ्गीवैधसमायोगे जलयोगं वदाय्यहम् ॥’
इति रुद्रयामलाच्च ॥

रौद्रमार्द्रा ॥*॥ नवोदकश्राद्धस्य सावकाश-
त्वात् त्रयोदश्यादिकनिघेधमाह दीपिकायाम् ।
‘त्रयोदशीं जन्मदिनश्च नन्दां
जन्मर्चतारां सितवासरश्च ।
त्यक्त्वा हरीच्येन्द्रकरान्त्यमेत्र-

ध्रुवेषु च आहविधानमिष्टम् ॥’
सितवासरं शुक्रवारम् । ऋचं राशिः । ह्यथा-
दयः श्रवणपुष्यशुभ्रशरीरस्तारवल्गुराधोसरा-
त्रितयरोहिण्यः । लक्ष्मणश्चै चन्द्रोदकश्राह-
कालस्तदोभयोः आह्वयोस्तन्नात् सिद्धिः ।” इति
तिथ्यादितत्त्वम् ॥

नवोद्गतं, स्त्री, (नवसुद्गतम् ।) नवनीतम् । इत्य-
मरः । २ । ६ । ५२ ॥ नूतनीत्यति, चि ॥
नयं, त्रि, (नूयते स्तूयते इति । नु स्तुतौ+“अचो
यत् । ” ३ । १ । ६७ । इति यत् । यद्वा, नव-
मेव । “शाखादिभ्यो यत् । ” ५ । ३ । १०३ ।
इति स्वार्थं यत् ।) नूतनम् । इत्यमरः । १ । १ । ७७ ॥
(यथा, ऋग्वेदे । ३ । ५५ । १६ ।

“नया नया शुवतयो भवन्तीर्महर्देवानामसुर-
त्वमेकम् ॥”
स्तुत्यम् । यथा, ऋग्वेदे । ५ । १३ । ३ ।

“कया नो अय ऋतयद्भृतेन
भुवो नवेदा उच्यथस्य नयः ॥”)
स्त्री, स्तुतिः । नु ल स्तुतौ भावे अल् नवशब्दात्
स्वार्थं ये नियमः ॥

नयः, पुं, (नूयते इति । नु+यत् ।) रक्तपुनर्नवा ।
इति राजनिर्घण्टः ॥
नशाकः, पुं, (नश्यतीति । नश नाशु+“आकः
खजादेः स तु कित् । ” १ । २ । २३ । इति उणादि-
कोषटीकाष्टतत्त्वनात् आकः ।) काकमेदः ।
इत्युणादिकोषः ॥

नश्रिता, [ऋ] त्रि, नाश्राश्रयः । इति नश्रधातोः
कर्त्तरि षच्प्रत्ययनियमः ॥
नश्यत्प्रकृतिका, स्त्री, (नश्यन्ती प्रकृतिः सन्तति-
र्यस्याः । कप् । ततटाप् ।) ऋतवत्सा । तत्-
पथ्यायः । नन्दः २ ऋतपुत्रिका ३ । इति हेम-
चन्द्रः । ३ । १६५ ॥

नश्वरः, त्रि, (नश्यतीति । नश+“इण् नशजि-
सन्तिभ्यः करप् । ” ३ । २ । १६३ । इति करप् ।)
नाशप्रतियोगी । अंसयोव्यः । इति नश्रधातोः
कर्त्तरि वरप्रत्ययनियमः ॥ (यथा, भागवते ।
५ । १८ । ४ ।